

Vi ere nemlig i det Tilfælde i Øjeblikket, at vi have noget over 20 Premierløjtnanter i Artilleriet, som savne den videre Uddannelse, som er nødvendig, og da Hensynet til Tjenesten gjorde det ønskeligt, at den Tid, disse Artilleriofficerer vare borte fra Tjenesten, blev forkortet saa meget som muligt, stillede man en Opfordring til disse Officerer til at udtale sig om, hvem der kunde ønske at gaa ind paa et saadant Kursus paa et Aar i Stedet for halvtredje Aar, og der meldte sig 11, altsaa noget over Halvdelen, og det anser jeg hensigtsmæssigt baade af Hensyn til Tjenesten og af Hensyn til vedkommende Officerer. Det maa erindres, at der altid er nogle Officerer, som ifølge hele deres Naturel og Evner ikke have saa meget Udbytte af den videnskabelige Uddannelse som andre; derfor forekommer det mig i Virkeligheden at være en heldig Foranstaltning, og til en vis Grad har man ogsaa Midler til at gennemføre den, men jeg havde gerne set, at der var blevet bestemt en Sum Penge, som maatte bruges dertil. Nu blive vi nødt til at knibe os igennem, som vi kunne. Men selve Foranstaltningen bliver gennemført. Bestemmelsen maatte tages i Sommer, da Kursus'et skulde begynde i Oktober, og det var altsaa umuligt at faa en Udtalelse fra dette Ting, inden Sagen blev sat i Gang.

Jeg gaar dernæst over til Vædringsforslag under Nr. 147, som angaar en ny Dampbaad til Søbefæstningen. Flertallet i Udvalget mener, at denne Dampbaad kan undværes. Ja, det er ganske vist; naar man har en gammel skrøbelig Dampbaad til at besørge en saadan Tjeneste, som den mellem Havnen og Søforterne, kan man naturligvis ikke absolut sige: Nu kan den ikke repareres mere. Men jeg skal gøre opmærksom paa — og den Erfaring er der vist mange af de Herrer, der have gjort i deres private Liv — at der kommer et Tidspunkt, hvor det er i høj Grad uøkonomisk at reparere. I alt Fald maa det erindres, at de Fartøjer, man benytter til at vedligeholde Forbindelsen mellem Forterne og Land, paa hvilke Befæstningen idelig farer frem og tilbage, maa være saa solide, at man ikke risikerer at sætte Mandstabets Liv og Helbred til.

Hvad angaar Vædringsforslag under Nr. 148 om Kursus i Husflid, kan jeg fatte mig kort. Sagen har nu en anden varm Fortaler her i Salen, hvis Ord rimeligvis har mere at sige end mit. Saaledes som Sagen foreligger, er det maaske heldigere, naar andre anbefale Sagen, end naar jeg gør det. Jeg skal kun gøre opmærksom paa, at det selvfølgelig kun er en frivillig Under-

visning. Det er allerede fremhævet af andre, men det er mærkeligt, at den ærede Ordfører kunde misforstaa Sagen saaledes, at han kunde tro, at dette kunde betragtes som Tjeneste — det er selvfølgelig fuldstændig frivilligt. Jeg skal dertil kun føje et Par faktiske Oplysninger. Man har allerede faaet Anmodning derom fra 3 Afdelinger. Det ærede Medlem fra Odense (Hedemann) nævnte 2, men der er kommet en 3de til, nemlig Søbefæstningen, hvor der ligeledes i høj Grad ønskes en mindre Sum til Disposition for ogsaa der at kunne beskæftige Mandstabet med Husflid. Jeg skal endvidere gøre opmærksom paa, at dette Punkt har sin Analogi paa Budgettet i Forvejen, idet der paa en anden Konto er bevilget 2,000 Kr. til de meniges Uddannelse i Læsning, Skrivning og Regning, som ligeledes kun er baseret paa frivillig Undervisning i Fritiden. Altsaa, man har erkendt det nyttige i, at Soldaterne i Fritiden beskæftiges, naar man kan faa Folk, der frivillig ville paatage sig Arbejdet. Det har man hidtil kunnet faa med Hensyn til Skrivning, Læsning og Regning, og det er derfor væsentlig kun til Skrivematerialer, Papir, Penne og Blæk, at Pengene ere brugte. Paa samme Maade vilde det ogsaa være smukt, om man her vilde bevilge disse Penge. Dernæst er der en Rægtelse af 1,000 Kr. til Brevduevæsenets Fremme. Det er tiltrækkeligt oplyst i Anmærkningerne, hvorledes den Sag hænger sammen, nemlig at Krigsministeren, eller rettere Krigsministeren i Forbindelse med Marineministeren, i længere Tid har understøttet Brevdueporten, idet man har stillet Præmier til Disposition for Foreninger, der drive denne Sport, mod at disse Foreningers Medlemmer forpligte sig til i Krigstid at stille deres Brevduer til Statens Disposition og forpligter sig til at lade Staten være medbestemmende med Hensyn til den Maade, hvorpaa Vedelsen i Fredstid drives. Disse private Folk have virkelig bragt betydelige Ofre i Penge, i det mindste for manges Vedkommende. Jeg kan saaledes oplyse, at en enkelt Mand har for ikke længe siden oprettet en Brevduestation, som er stillet til Krigsministerens Raadighed, og den har kostet ham over 1,000 Kr. Derfor har jeg fundet mig forpligtet til, fordi man vil drage Fordel af den Ting i Krigstid, at understøtte den. Saa længe det gaar som Forsøg som hidtil, har det være naturligt at tage Pengene paa Konto 0: Ubestemte Udgifter, men naar det hele har faaet en mere fast Karakter — som oplyst i Anmærkningerne, bestaar der allerede tre militære Brevduestationer — forekommer det